

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

Before ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਦੁਲਟ, ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ,-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਨਾਮ ਮੇਹਰ ਚੰਦ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1954 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 81.

ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਐਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ (1950 ਦਾ XXX) ਸੈਕਸ਼ਨ 6-ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ

ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ-ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ-ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ

ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਨਿਗਰਾਨ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ

ਪ੍ਰਭਾਵ-ਮੈਨਰ -ਸੈਕਸ਼ਨ 40(4) ਧਾਰਾ (ਸੀ)-ਕੀ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ)-ਵਿਧੀਆਂ ਦੀ

ਵਿਆਖਿਆ-ਐਜੂਸਡੇਮ ਜੈਨਰੀਜ਼ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ-ਅਰਥ, ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ

ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਗਰਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 40 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਸਮੇਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਹੱਦ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਾ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਆਪਹੁਦਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਨਿਗਰਾਨ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗਲਤ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਕਾਰਵਾਈ ਇੰਨੀ ਮਨਮਾਨੀ, ਮਨਘੜਤ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਜਾਂ ਘੋਰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਸੁਪਰਿਨਟੇਂਡਿੰਗ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਕਰੋ ਤਾਕਤ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇਕੋ-ਇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਇਮਾਨਦਾਰ ਫੈਸਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਾਜਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸੁਤੰਤਰ ਦਿਮਾਗ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਿਗਰਾਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਆਯੋਜਿਤ. ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਇੱਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦ ਉਹਨਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਉਹ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਗਣਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। (a) ਅਤੇ (b)। ਉਹ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ

"ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ" ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਜੂਸਡੇਮ ਜੈਨਰੀਸ ਦਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੇਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਵਿਪਰੀਤ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜਾਂ ਥੋੜੀ ਵੱਖਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਹੀਏ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਸਮਾਨ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਰੰਗ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਜਮਿਤ ਅਤੇ ਘੱਟ ਆਮ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਰਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਈਜੂਸਡੇਮ ਜੈਨਰੀਸ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਕਰਕੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਜਾਂ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲੋਂ. ਇਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਖੋਰਾ ਲਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਸਾਰੇ. ਈਜੂਸਡੇਮ ਜੈਨਰੀਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪਰਿਜ਼ੁਅਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੋਨੀਤ ਇਲਾਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਰਥਹੀਣ ਹੋਵੇ।

ਮੇਹਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 348 ਆਫ 1953 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਮਿਤੀ 10 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਦੀਵਾਨ ਚੇਤਨ ਦਾਸ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.- ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਇਹ ਅਪੀਲ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.

ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਦਾ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ

ਐਡਮਿਨਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4)

ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ

ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 22 ਸਤੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ, ਮੇਹਰ ਚੰਦ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੋ ਘਰ ਖਰੀਦੇ ਸਨ।, ਦੇਹਰੂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ 700 ਅਤੇ ਹੋਰ ਹੁਸੈਨ

ਤੋਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 300. ਉਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਪਰ

ਸਹਾਇਕ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ:- "

ਲੈਣ-ਦੇਣ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਮਕਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ 29

ਜਨਵਰੀ, 1950 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਪੇਂਡੂ

ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰੁਪਏ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ। 700 ਇੱਕ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦਾਅਵੇ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜੋ 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਵੇ। ਰਾਜ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 40

ਇਵੈਕੁਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 14 ਅਗਸਤ, 1947 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਉਪਚਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਜੇਕਰ, ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ. ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"(4) ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ-

ed ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ: -

(a) ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ; ਜਾਂ

(c) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। "

ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਦੋ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ (1) ਕੀ ਈਜੁਸਡੇਮ ਜੈਨਰੀਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ (2) ਕੀ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਸਵਾਲ ਦਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਈਜੁਸਡੇਮ ਜੈਨਰੀਸ ਦਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਉਲਟ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜਾਂ ਥੋੜੀ ਵੱਖਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਹੀਏ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਸਮਾਨ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਰੰਗ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਜਮਿਤ ਅਤੇ ਘੱਟ ਆਮ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਰਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। Ejusdem generis ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਜਾਂ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀਮਤ ਕਰਕੇ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਖੋਰਾ ਲਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਸਾਰੇ ਐਜੂਸਡੇਮ ਜੈਨਰੀਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪਰਿਜ਼ੁਅਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਰਥਹੀਣ ਹੋਣਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ)

(4) ਇੱਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦ ਉਹਨਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਉਹ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਗਣਨਾ ਦੁਆਰਾ

ਅਤੇ (ਬੀ). 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਖਵਾਲਾ

ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ" ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜੋ ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਉਠਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਿਲਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 29 ਜਨਵਰੀ, 1950 ਨੂੰ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਦਫਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਪੇਂਡੂ ਮਕਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ. 9 ਮਾਰਚ, 1950 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ. 50-ਸੀ.ਜੀ. ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀ

1950 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 53 ਅਧੀਨ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। (1) ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਕੋਲ ਨਿਗਰਾਨ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਗਰਾਨ, ਵਧੀਕ, ਡਿਪਟੀ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਆਮ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣਗੇ। ਕਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਦਾ; ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3), ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਵਧੀਕ, ਡਿਪਟੀ ਅਤੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਸਟੋਰ ਡਾਇਨ ਜਨਰਲ ਸੁਪਰਡੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣਗੇ। ਅਤੇ ਰਾਜ ਲਈ ਨਿਗਰਾਨ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਟੋਡੀਅਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 40 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ, ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਸਮੇਤ ਕੰਨੂੰ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸੁਪਰਿਨਟੇਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ-

ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ

ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਹੱਦ-

ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਵੇਕ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਬਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-

ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਮਨਘੜਤ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਨਿਗਰਾਨ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗਲਤ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਕਾਰਵਾਈ ਇੰਨੀ ਮਨਮਾਨੀ, ਮਨਘੜਤ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲੀ, ਜਾਂ ਘੋਰ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਆਪਣੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਕਰੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਕਿ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦਾ ਆਰਡਰ ਅਵੈਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇਕੋ-ਇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਇਮਾਨਦਾਰ ਫੈਸਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਾਜਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸੁਤੰਤਰ ਦਿਮਾਗ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਸਕੂਲ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਬਨਾਮ ਕੈਲਾਹਾਨ (1) ਦੇ ਅਮਰੀਕੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸਟੇਟ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨਾ

ਸਕੂਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੀ ਹਦਾਇਤ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਤੇ 'ਤੇ ਸਕੂਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਾਤਹਿਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਸੌਂਪਿਆ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਚਿਪਕਾਏ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਕੂਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਾਤਹਿਤ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: -

"ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਵੈਧ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ, ਮੈਰਿਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ; ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਤਹਿਤ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਚਿਪਕਾਏ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਕੂਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਾਤਹਿਤ ਦੁਆਰਾ।

ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਉਸ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਆਰਡਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਡਰਾਫਟ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਫਿਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਤਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।"

ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਵਿਵੇਕ ਦੇ. ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰਾਂਗਾ.

ਦੁਲਟ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਵਿਕਾਸ ਸ਼ਰਮਾ

ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ